

ബാബു അപരാഹനവേളകളിൽ പ്രശാന്തിനിലയത്തിലെ വരാനയിൽ തനിക്കു ചുറ്റുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് നൽകുന്ന പ്രധാന സന്ദേശങ്ങളിൽ ചിലത് തെരഞ്ഞെടുത്ത് അധിക സത്സംഗമായി അവതരിപ്പിക്കുകയാണ് പ്രധാന അനിൽകുമാർ. ഈ പ്രഭാഷണം തുടരും.

വിദ്യാർത്ഥികളുമായുള്ള ബാബുയുടെ സംഭാഷണങ്ങൾ

പ്രധാന അനിൽകുമാറിന്റെ സത്സംഗം മാർച്ച് 2004

2004 ഫെബ്രുവരി 27 -ലെ സംഭാഷണം

സായി വിവേകമുത്തുകൾ(Sai Pearls of Wisdom) ഭാഗം 28A

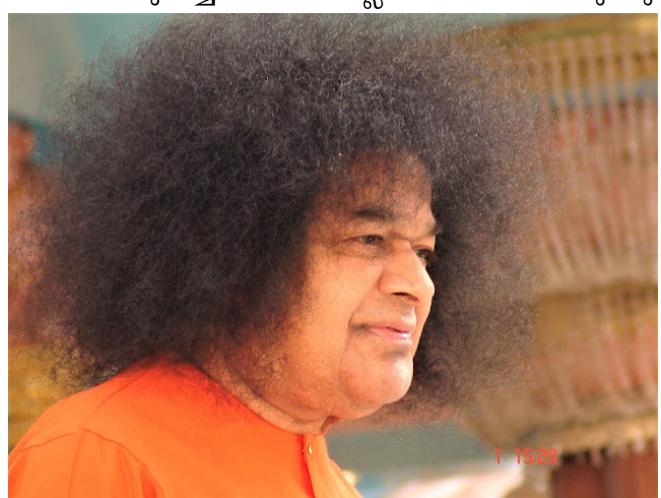
ഓം.... ഓം.... ഓം....

സായിരാം

ഗ്രാഫിക് ചരണക്രമലഭാഗങ്ങളിൽ പ്രശ്നാമങ്ങളോടെ,

പ്രിയപ്പെട്ട സഹോദരീ സഹോദരരൂപാരേ!

2004 ഫെബ്രുവരി 27-ന് നടന്ന ഒരു പ്രോഗ്രാമിനെക്കുറിച്ചാണിത്. നല്ല രസകരമായിരുന്നു ആ പരിപാടി. സംഭാഷണങ്ങളോ ശമ്പദങ്ങളോ ഒന്നുമില്ലായിരുന്നു; കേവലം ആംഗ്യങ്ങളും ശരീരഭാഷകളും മാത്രം. വിദ്യാർത്ഥികൾ അഭിനയിക്കുകയായിരുന്നു. അവരുടെ ആംഗ്യങ്ങളും മുദ്രകളും മാത്രം നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട്, അവർ സംഖ്യാത്മകമായി ശരിയായ ആശയം എന്തെന്ന് തെങ്ങൾക്ക് തിരിച്ചറിയാൻ പറുമായിരുന്നു.

1 15:28

ഒരുപക്ഷേ, ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു പ്രോഗ്രാം(‘പാന്ത്രോമേം’ എന്നാണിത് അറിയപ്പെടുന്നത്)സായി കൃഷ്ണവർ ഹാളിൽ ആദ്യമായാണ് അരങ്ങേറുന്നത്. സാധാരണയായി ഇത്തരത്തിലുള്ള പരിപാടികൾ ഒരു ചെറുസബ്സിനുമുമ്പാകെയാവും അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുക. എന്നാൽ, അവരിൽ സ്വാമിയുടെ മുമ്പാകെയാണ് അഭിനയിച്ചത്. പിനീട്, അഭിനയിച്ചതിനുശേഷം, ആത്രയധികം ജനസംബന്ധത്തിനുമുമ്പാകെ, അവർ സദസ്യരോട് ചോദിക്കും, “ഈതിന്റെ സന്ദേശം ആരാണ് പറയുക?” അപ്പോൾ, മറ്റു വിദ്യാർത്ഥികൾ അവരുടെ കൈ

ഉയർത്തും, അതിലൊരാൾ മുകമായി നടക്കപ്പെട്ട് ആ മുഴുവൻ ദ്യുതിയിൽനിന്നും സന്ദേശം വെളിപ്പെടുത്തും. അത് വളരെ

രസകരമായിരുന്നു, സ്വാമി ഓരോ ഏപ്പി സോധും(സ്കിറ്റും) താൽപര്യപൂർവ്വം വീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

പരിത്ര സീതാരാമ കല്പാണം

ആദ്യ സ്കിറ്റിൽ, ഏതാനും ആൺകുട്ടികൾ നടക്കുന്നു. ഒരു പയ്യൻ, പൊക്കക്കുറവുള്ള മറ്റാരുപയ്യനെ മാലയിടുന്നതുപോലെ അഭിനയിക്കുന്നു. അപ്പോൾ, പൊക്കക്കുറവുള്ള പയ്യൻ ഉയരമുള്ളവനെ മാലയിടാനായി ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്, പക്ഷേ അതിന് പറ്റുന്നില്ല. കാരണം, അവൻ താരതമ്യേന ഉയരം കുറവാണ്. ഇതിനിടയ്ക്ക്, മുന്നാമതൊരു കൂട്ടി വനിട്ട് ഉയരമുള്ള ചങ്ങാതിയുടെ കാൽക്കൽ നമസ്കരിക്കുന്നു. തന്റെ പാദത്തിൽ വീണവനെ എണ്ണിൽപ്പിക്കുന്നതിനായി പൊക്കമുള്ളവൻ അൽപ്പം കുന്നിയുന്നു. ഇതു കണ്ണുകോണ്ട്, ചെറിയ കൂട്ടി പൊക്കമുള്ളവനെ ഉടന്തി മാലയിടുന്നു.

ഈ പൊക്കമുള്ളവൻ
അൽപ്പം കുന്നിയുന്നു.
ഈ കണ്ണുകോണ്ട്,
ചെറിയ കൂട്ടി പൊക്കമുള്ളവനെ ഉടന്തി മാലയിടുന്നു.
“അരാണിതിന്റെ
സന്ദേശം പറയുക?”

സ്വാഭാവികമായും,
ഏതാനും പേരി കൈകകളുയർത്തി, അതിലൊരു കൂട്ടിയോട് മറുപടി പറയാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. അവൻ പറഞ്ഞു,

“ഈത് രാമാധനത്തിൽനിന്നുള്ള ഒരു സംഭവമാണ്-പവിത്രമായ സീതാരാമ കല്യാണം. രാമൻ, നമുക്കരിവുള്ളതുപോലെ, നല്ല പൊകമുണ്ടായിരുന്നു, എന്നാൽ സീതയ്ക്ക് താരതമ്യനു പൊക്കക്കുറവായിരുന്നു. വിവാഹത്തിൽ, വരൻ വയുവിനെ മാലയണിയിക്കും, വയു തിരിച്ച് വരുന്നെയും. അതായിരുന്നു പതിവ്.”

“രാമൻ, നല്ല പൊകമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് സീതയെ നിഷ്പ്രയാസം ഹാരമണിയിക്കാനായി. പക്ഷേ, സീതയ്ക്ക് രാമനെ മാല്യമണിയിക്കാനായില്ല, കാരണം പ്രഭുവിന് നല്ല പൊകമൊയിരുന്നു. ‘ഒന്നു കുന്നിയും, താനീ വരണമാല്യം അണിയിച്ചോടു’ എന്ന് ദേവിക്ക് പറയാനുമാവില്ലപ്പോ! രാമൻ ആരുടെ മുസിലും അവിടുതെ ശിരസ്സ് കുന്നിക്കുകയുമില്ല. അതുകൊണ്ട്, ഇതൊരു കൃഷ്ണക്കുന്ന സ്ഥിതിവിശ്രഷ്ടമായിരുന്നു.”

“ഈതു കണ്ണുകൊണ്ട്, ഇത്തിരിക്കുകലെ നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്ന ലക്ഷ്മണൻ കടന്നുവന്ന്, തന്റെ ഭ്രാതാവിൻ്റെ പാദനമസ്കാരമെടുക്കുന്നതിനായി രാമൻ കാൽക്കൽ വീണു. രാമൻ പെട്ടെന്ന് കുന്നിഞ്ഞ്, അവനെ എണ്ണിൽപ്പിക്കുന്നതിനായി ലക്ഷ്മണൻറെ ചുമലുകൾ പിടിച്ചു. രാമൻ തന്റെ സോദരനെ പിടിച്ചെണ്ണിൽപ്പിക്കുന്നതിനായി കുന്നിഞ്ഞപ്പോൾ, ഈ അവസരം മുതലാക്കിക്കൊണ്ട്, പെട്ടെന്ന് സീത രാമനെ വരണമാല്യമണിയിക്കുകയുണ്ടായി. അല്ലാതെ രാമൻ കുന്നിയുമായിരുന്നില്ല. ലക്ഷ്മണനെ ഉയർത്താനായി മാത്രം അവിടുന്ന് കുന്നിഞ്ഞ താൻ. അതൊരു സൗകര്യപ്രദമായ വേളയായി! സീത വളരെ ബുദ്ധിമതിയായിരുന്നു എന്ന് കാണിക്കുന്ന ഒരു സംഭവമാണിൽ. മംഗളകരമായ സീതാരാമ കല്യാണം സംഖ്യാ ചുണ്ടായ സംഭവമാണിൽ.”

എല്ലാവരും ഈത് ആസദിച്ച് കരണ്ണോഷം മുഴക്കി.

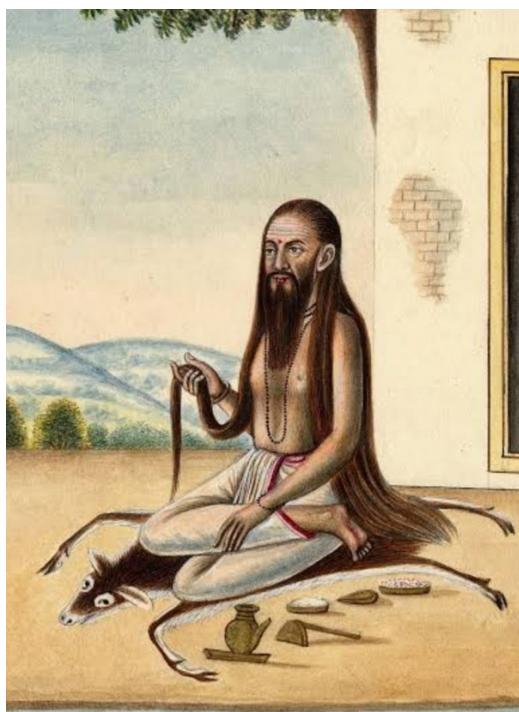
ഭഗവാന്റെ കാര്യാംശം

രണ്ടാമത്തെ സ്കർട്ടിൽ, ഒരു ആൺകുട്ടി തപസ്സുചെയ്യുന്നുവെന്ന് തോന്തിക്കുന്നതുപോലെ ഇരിക്കുന്നു. ഏതാനും കുട്ടികൾ(അഥവാ പേര് വരും) അടുത്തുകുട്ടി നടക്കുന്നു. അവിടെ ഇരിക്കുകയായിരുന്ന കുട്ടി പെട്ടെന്ന് കോപത്രൈഡെ കണ്ണുകൾ തുറക്കുന്നു. ഇതിനിട യക്ക്, മറ്റാരു കുട്ടി സാവധാനം വനിട്ട് ആ 5 ചങ്ങാതിമാരുടെയും പാദങ്ങളിൽ നമസ്കരിക്കുന്നു. അപ്രോശർ, തപസ്സുചെയ്യുകയായിരുന്ന, കോപിഷ്ഠനായ ആ കുട്ടി എന്നീട്, അവനും ആ 5 കുട്ടികളുടെയും പാദങ്ങളിൽ നമസ്കരിക്കുന്നു.

ഇനി ചോദ്യം ചോദിക്കപ്പെട്ടു, “ശരി, ആരാൺിതിന്റെ സന്ദേശം പറയുന്നത്?”

ചില കുട്ടികൾ അവരുടെ കൈകളും യർത്തി. ഒരു കുട്ടിയോട് മറുപടി പറയാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി.

അവൻ പറഞ്ഞു, “ഈത് മഹാഭാരതത്തിൽനിന്നുള്ള ഒരു കമയാണ്. പഞ്ചപാണ്ഡിവമാർ അവരുടെ വനവാസകാലത്ത്, കാട്ടിൽനിന്നും

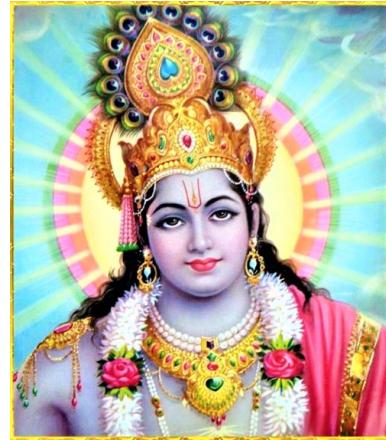

പുരാണപ്രസിദ്ധമായ ‘അമൃതഫലം’ ശ്രേഖരിക്കുന്നതിനായി ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. അവിടെ ഒരു മുനി അശായ തപസ്സിൽ മുഴുകിക്കൊണ്ട് ഇരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. രോമ ഔഷ്ഠി എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര്. ‘രോമം’ എന്നാൽ മുടി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുടി കിലോമീറ്ററുകളോളം, ഒരു കറുത്ത കാർപ്പറ്റ് വിരിച്ച മാതിരി, അത്രയ്ക്ക് നീണ്ടുകിടന്നിരുന്നു.”

“പഞ്ചപാണ്ഡിവർ ഈ മുടി ശ്രദ്ധിച്ചില്ല, പകരം വളരെ വലിയ ആ പഴമേ അവർ കണ്ടുള്ളു, അവരത് പൊട്ടിച്ചു തിന്നണമെന്ന് കൊതിച്ചു. മഹർഷിയും ഈതേ മലത്തിനായാണ് തപസ്സു ചെയ്തിരുന്നത്, കാരണം ആരാഞ്ഞോ ഈ മലം കഴിക്കുന്നത്, അവർക്ക് പിന്നെ വിശ്വും ഭാഹവും ഉണ്ടാവില്ല. അതുകൊണ്ട്, ഈതേ മലം കരസ്ഥമാക്കാനായാണ് മഹർഷിയും തപസ്സു ചെയ്തിരുന്നത്. എളുപ്പത്തിൽ ആ

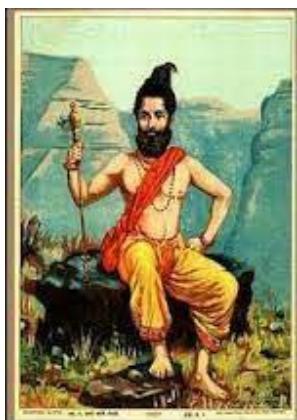
പഴം ലഭിക്കുന്നതിനാണ് അഞ്ചു പാണ്ഡിവരും അവിടെ എത്തിച്ചേർന്നത്. ജീശിക്ക് അതോരു ശല്യമായി, കോപത്രോടെ തന്റെ മിശികൾ തുറന്ന് അദ്ദേഹം പാണ്ഡിവരെ ശപിക്കാനൊരുങ്ഗി.”

“ഇതിനിടയ്ക്ക്, കൃഷ്ണൻ പാണ്ഡിവരുടെ രക്ഷയ്ക്കായി അവിടെയെത്തി. അവിടുന്ന് മഹർജ്ജിയുടെ സമീപം ചെന്ന ഏതാനും അനുനയവാക്കുകളും ഉപചാരങ്ങളും പറഞ്ഞ ക്രഷ്മാനേശണം നടത്തി. എന്നിട്ട്, കൃഷ്ണൻ അഞ്ചു പാണ്ഡിവരുടെയും പാദങ്ങളിൽ നമസ്കരിക്കുകയുണ്ടായി. അപ്രോൾ ജീശി കരുതിയത് ഈ അഞ്ചു പാണ്ഡിവരും മഹത്വ്യക്കതികളായിരിക്കും എന്നാണ്. അതിനാൽ, അദ്ദേഹവും അവരുടെ പാദങ്ങളിൽ വീണു. ഇപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കോപം ശമിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഈശ്വരന് അവിടുത്തെ ഭക്തരോടുള്ള ദയാവായ്പു കാരണം ഭക്തരുടെ കാൽക്കൽ വീഴുന്നതുപോലും അവിടുന്ന് സാരമാക്കില്ല എന്നാണ് ഈ ഉപാവ്യാനം കാണിക്കുന്നത്.”

എല്ലാവരും കരണ്ണോഷം മുഴക്കി. രണ്ടാമതെത ഉപാവ്യാനം ഇപ്രകാരം അവസാനിക്കുകയുണ്ടായി.

പണ്പാണ്ഡിവരെ ക്രേണ്ടോ?

മുന്നാമതെത ഉപാവ്യാനത്തിൽ, ഒരു ആൺകുട്ടി ഒരു മരപ്പുലകമേലിരുന്ന്, അവനൊരു താപസനാശനു തോന്തിപ്പിക്കുമാർ, ഇരിക്കുന്നു. കുറച്ചുകലെയായി മറ്റാരു കുട്ടി കുസൃതിയോടെ അവനെ നോക്കിക്കൊണ്ട് നിൽപ്പുണ്ട്. ഇതിനിടയ്ക്ക്, കുറച്ചുപേര് വനിട്ട് എന്തോ മഹർജ്ജിയോട് ചോദിക്കുന്നുണ്ട്. മഹർജ്ജിക്ക് വളരെ കോപം വന്നു.

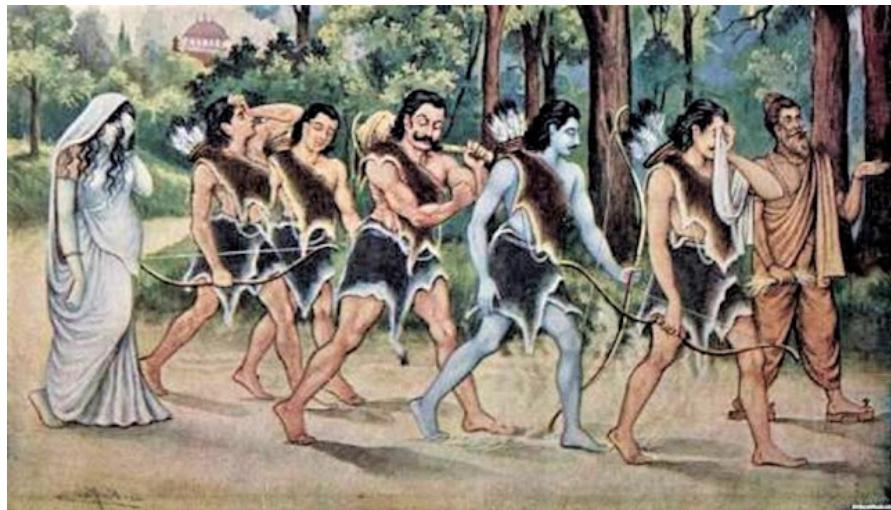
“ആരാണി അഭിനയത്തിന്റെ സന്ദേശം പറയുക?”

ഒരു കുട്ടി വിശദീകരിക്കാൻ തുടങ്ങി: “ഒരിക്കൽ പാണ്ഡിവർ വളരെ ക്ഷേഖത്തിലായി. കൃഷ്ണൻ അവരെ രക്ഷിക്കാനാഗ്രഹിച്ചു. അവിടുന്ന്, കോപത്തിന് പ്രസിദ്ധനായിരുന്ന ദുർവാസാവ് മഹർജ്ജിയെ സമീപിച്ചു.”

“കൃഷ്ണൻ ദുർവാസാവിനോട് പറഞ്ഞു, ‘അല്ലയോ മഹർഷേ, ഈ അഥവാ കൂട്ടരെ ഇന്നതെക്ക് രക്ഷിക്കണം. അങ്ക് ഇവരെ രക്ഷിക്കണമെന്ന് താൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്.’”

“ദുർവാസാവ് പറഞ്ഞു, ‘കൃഷ്ണാ, താനവരെ സംരക്ഷിക്കാം, എന്നാൽ ഒരു വ്യവസ്ഥയിൽ മാത്രം: താൻ ഒരു കള്ളം പോലും ഉച്ചരിക്കില്ല. താൻ സത്യം മാത്രമേ പറയുകയുള്ളൂ. ആ വ്യവസ്ഥയിൽ, താനവർക്ക് സംരക്ഷണമേകാം’.”

“കൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞു, ശരി. അങ്ക് നൂൺ പറയണമെന്ന് താനൊരിക്കലും പറയില്ല. ഈ ഇംഗ്ലീഷ് അഥവാ കൂട്ടി

കൾക്കും സംരക്ഷണം നൽകിയാലും.”

“അങ്ങങ്ങനെ മഹർഷി വലിയൊരു കുഴി കുഴിച്ചിട്ട്, അഭ്യു കക്ഷിക്കേണ്ടും, പാണ്ഡവരോട്, അതിനുള്ളിൽ ഒളിച്ചിരുന്നുകൊള്ളാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. പിനെ, അദ്ദേഹം കുഴിയുടെ മുകളിൽ മരപ്പുലകയിട്ട് അതിനേലിരുന്ന് തണ്ട് തപസ്സ് തുടർന്നു.”

“ഇതിനിടയിൽ കൗരവർ, ശത്രുക്കൾ, പാണ്ഡവരെ തെരഞ്ഞെടുത്ത് അവിടെ വന്നു. അവർ ഈ വഴി കടന്നുപോയപ്പോൾ മഹർഷിയോട് തിരക്കി, “അല്ലയോ ദുർവാസാവ് മഹർഷേ, എവിടെയാണോ അഥവാ പാണ്ഡവർ?”

“ദുർവാസാവിന് വലിയ കോപം വന്നു. ‘അവരിവിടെയുണ്ട്!’ അദ്ദേഹം അടക്കസിച്ചു. ‘അവരിവിടെയുണ്ട്!’ കൗരവർ മഹർഷിയെ വളരെയധികം ഭയന്നു, ‘ഓ, അദ്ദേഹം നമ്മളെ ശപിച്ചേക്കും! അവരവിടെനിന്ന് ഓടിപ്പോയി.’

“ദുർവാസാവ് ഒരു കള്ളം പോലും ഉരിയാടിയില്ല. പാണ്ഡവർ അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു; പക്ഷേ ദുർവാസാവ് തണ്ട് സ്വരം മാറ്റിയതു കാരണം, അദ്ദേഹം തങ്ങളെ ശപിക്കുമെന്ന് കൗരവർ കരുതി, അതിനാൽ അവർ ഓടിയകന്നു. അതുകൊണ്ട്, ഒരു കള്ളം പോലും പറയാതെ, ദുർവാസാവിന് തന്റപുർവ്വം പാണ്ഡവരുടെ ജീവൻ രക്ഷിക്കാനായി.”

അനു വൈകുന്നേരം വിദ്യാർത്ഥികൾ അഭിനയിച്ച് മുന്നാമത്തെ ഉപാവ്യാനം ഇതായിരുന്നു.

ലക്ഷ്മണൻ ശ്രാല്യമായ സ്വഭാവഗുണം

അടുത്ത ഉപാവ്യാനത്തിൽ, തുടക്കത്തിൽ കുറച്ച് ആൺകുട്ടികൾ കടന്നുവന്നു; പുറകെ കുറേക്കുടി കുട്ടികൾ അവരുടെയടുത്തെക്ക് ചെന്നു. ഈ റണ്ടാമത്തെ ശ്രൂപ്പിലെ ഒരു ചാഞ്ചാതി തുണിയിൽ പൊതിഞ്ഞ ഒരു കെട്ട് കൊണ്ടുവന്ന് അതു തുറക്കുകയുണ്ടായി. ആദ്യശ്രൂപ്പിലെ ഒരു കുട്ടി അവന്റെ കൈയിൽനിന്ന് ആ പൊതി വാങ്ങിയിട്ട് മറ്റാരുവന് അത് കൈമാറുന്നു. ആ കുട്ടി പൊതിയിലെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും നോക്കിക്കണ്ടിട്ട്, ആ പൊതി കൈമാറിയ കുട്ടിയോട് എത്തെല്ലാമോ സംസാരിക്കുന്നതായി ഭാവിക്കുന്നു(ഈവ ദേഹം ആംഗ്രഞ്ഞും മുട്ടുകളും വഴിയാണ്).

ചോദ്യം: “ഈതെല്ലാം എന്തിനെപ്പറ്റി
യാണ്?”

ഒരു കുട്ടി പറഞ്ഞു, “ഈ താൻ
താങ്കൾക്ക് മറുപടി തരാം. ഈ
രാമായണത്തിൽനിന്നുള്ള ഒരു ഉപാ
വ്യാനമാണ്. സീതാപഹരണത്തിനു
ശേഷം, രാമനും ലക്ഷ്മണനും
സീതയെ തെരഞ്ഞെടുത്ത് നടന്നു.
ആ നേരത്ത്, സുഗ്രീവൻ ഒരു ആഭര
ണപ്പാതിയുമായി രാമന്റെ സമീപ
തത്തുവന്ന് തിരക്കുന്നു, “ഈ അങ്ങ
യുടെ പത്തനിധായ സീതയുടെ
താനോ?”

ലക്ഷ്മണൻ രാമനും സീതയ്ക്കുമൊപ്പം
ദണ്ഡകാരണ്യത്തിൽ

“രാമൻ, ഇന്നത്തെ കാലത്ത് ഭാര്യയുടെ ഓരോ ആസ്തിയും അറിയാവുന്ന മനുഷ്യ തിൽനിന്ന് വിഭിന്നനായി, സീതയുടെ ആഭ്രണങ്ങൾ ഒരിക്കലും തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല. ഈത് സ്വാമിയുടെ ഫലിതങ്ങളിലെലാനൊന്ന്! ആധുനിക മനുഷ്യതിൽനിന്ന് വിഭിന്നനായി, അവിടുന്ന് ഭാര്യയുടെ ആസ്തിയെപ്പറ്റി ഉത്കണ്ഠാക്കുലനായിരുന്നില്ല! അതുകൊണ്ട് രാമൻ ആഭ്രണപ്പോതി സഹോദരനായ ലക്ഷ്മണന്റെ കൈയിൽ കൊടുത്തിട്ട പറഞ്ഞു, “സോദരാ, ഈ സീതയുടെതാനോ എന്ന് നീ നോക്കി പറയു.””

“ലക്ഷ്മണൻ പറഞ്ഞു, “ജ്യേഷ്ഠാ, എനിക്ക് സീതാമാതാവിൻ്റെ കമ്മലുകൾ അറിയില്ല, കാരണം താനോരികലും അവ നോക്കിയിട്ടില്ല. എനിക്ക് സീതാമാതാവിൻ്റെ മാലയെപ്പറ്റി അറിയില്ല, കാരണം താനോരികലും അവ കണ്ടിട്ടില്ല. സീതാമാതാവിൻ്റെ സർബങ്ങളെ താനും എനിക്കെനിയില്ല, കാരണം താനോരികലും അതു കണ്ടിട്ടില്ല. എന്നാൽ ദേവിയുടെ കാൽത്തളകൾ എനിക്കെനിയാം. എത്തുകൊണ്ടെന്നോ? അതിനു കാരണം, ഓരോ പ്രഭാതത്തിലും, താൻ ദേവിയുടെ പാദനമസ്കാരം എടുക്കാറുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് താൻ

ആ കാൽത്തളകൾ തിരിച്ചിരുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട്, ഈ ആഭ്രണങ്ങൾ സീതാമാതാവിൻ്റെതാവും.”

അരങ്ങേറിയ ഉപാവ്യാനം ഇതായിരുന്നു. ഈ ഉപാവ്യാനം ലക്ഷ്മണൻ്റെ സഭാവവിശേഷത്തെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു. ഏറെക്കാലം തന്റെ ജ്യേഷ്ഠംനായ രാമനെന്നും സീതയെന്നും ശുശ്രാഷිച്ചുകൊണ്ട് അവർക്കൊപ്പം ജീവിച്ചുകൂടിലും, അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും സീതയുടെ ആഭ്രണങ്ങളോ ഒന്നും ശ്രദ്ധിച്ചതെയില്ല. അദ്ദേഹം അവരെ വിശ്വസ്തതയോടെ സേവിച്ചു. ഈത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹിമയെപ്പറ്റിയും ഉത്കുഷ്ഠമായ പെരുമാറ്റങ്ങളെത്തെപ്പറ്റിയും പറയുന്നു.”

അഭിനയിക്കപ്പെട്ട ഉപാവ്യാനം ഇതായിരുന്നു. ഈതു കേട്ടിട്ട് എല്ലാവരും കരാറോലാഷം മുഴക്കി, സ്വാമിയുർപ്പാട!

നിങ്ങളുടെ മനഃസാക്ഷിയെ പിന്തുടരുക

മറ്റാരു ഉപാധ്യാനം ഇതാണ്. ഒരു പയറൻ മുന്പിലേക്ക് വന്ന് പല രീതിയിൽ അവൻ്റെ വിരലുകൾ കൊണ്ട്, ഒരു കുരങ്ങിനെപ്പോലെ, മുട്ടുകൾ കാട്ടാൻ തുടങ്ങി. “എതാണ് ഈ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്?”

അപ്പോൾ മറുപടി വന്നു: “ചെറുവിരലുകൾ കൊണ്ടുള്ള ചെറിയ മുട്ടുകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്, ‘ശരീരം ഒരു നീർക്കുമിളപോലെയാണ്’ എന്നാണ്.

ഈനി, വിരലുകൾ ശിരസ്സിനു നേരെ ചുണ്ടിയിട്ട് കുരങ്ങി നെപ്പോലെ അവൻ അഭിനയിച്ചതിന്റെ അർത്ഥമം, ‘മനസ്സ് ഒരു ഫ്രാന്റിൽ കുരങ്ങാണ്’ എന്നാണ്. ഈനി, ശരീരത്തോട് ‘വേണ്ടാ’ എന്ന നിർദ്ദേശിച്ചതിന്റെ അർത്ഥമം, ‘ശരീരത്തെ പിന്തുടരുത്’ എന്നാണ്. ‘വേണ്ടാ’ എന്ന ശിരസ്സിനു നേരെ ചുണ്ടിയതിന് അർത്ഥമം, ‘മനസ്സിനെ പിന്തുടരുത്’ എന്നാണ്. സ്വയം ചുണ്ടിയത് അർത്ഥമാക്കുന്നത്, ‘മനഃസാക്ഷിയെ പിന്തുടരുക’ എന്നതാണ്.

അതുകൊണ്ട്, ശരീരം ഒരു നീർക്കുമിളയാണ്; ശരീരത്തെ പിതൃടരാതിരിക്കുക. മനസ്സ് ഒരു ഒരു ഭ്രാന്തൻ കുറങ്ങാണ്; മനസ്സിനെ പിതൃടരാതിരിക്കുക. മനഃസാക്ഷിയെ പിന്തു ചരുക്.”

ശാരീരിക ആംഗ്യങ്ങൾ വഴിയാണ് ഈ സദ്ദേശം കൈമാറപ്പെട്ടത്. എല്ലാവർക്കും ഈതി ഷ്ടമായി.

(തുടരും)

പ്രഖ്യാതികൾ കാമരാജ്യം
(പരിഭ്രാം: എം.എൻ. വിനോദകുമാർ)